

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 407/1999 af 25. februar 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 408/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 409/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutterne for kornfoderblandinger	5
Kommissionens forordning (EF) nr. 410/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af produktionsrestitutter i korn- og rissektoren	7
Kommissionens forordning (EF) nr. 411/1999 af 25. februar 1999 om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation	8
Kommissionens forordning (EF) nr. 412/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af rug inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation	9
Kommissionens forordning (EF) nr. 413/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation	10
Kommissionens forordning (EF) nr. 414/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation	11
Kommissionens forordning (EF) nr. 415/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation	12

Kommissionens forordning (EF) nr. 416/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2849/98 omhandlede licitation	13
Kommissionens forordning (EF) nr. 417/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation	14
Kommissionens forordning (EF) nr. 418/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	15
Kommissionens forordning (EF) nr. 419/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn.....	17
Kommissionens forordning (EF) nr. 420/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II.....	19
Kommissionens forordning (EF) nr. 421/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag II	22
Kommissionens forordning (EF) nr. 422/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II	24
* Kommissionens direktiv 1999/8/EF af 18. februar 1999 om ændring af Rådets direktiv 66/402/EØF om handel med sædekorn	26

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

1999/152/EF:

* Kommissionens beslutning af 20. maj 1998 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen(Sag IV/M.1016 — Price Waterhouse/Coopers & Lybrand)⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 1388).....	27
---	-----------

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 407/1999

af 25. februar 1999

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved

import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. februar 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	85,1
	204	47,1
	212	103,1
	624	115,7
	999	87,7
0707 00 05	068	106,0
	999	106,0
0709 10 00	220	283,6
	999	283,6
0709 90 70	052	123,0
	204	153,8
	999	138,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	61,1
	204	40,6
	212	37,0
	600	48,0
	624	54,4
	999	48,2
0805 20 10	204	97,2
	999	97,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	54,8
	204	70,1
	464	76,8
	600	86,9
	624	71,1
	999	71,9
	999	71,9
0805 30 10	052	51,3
	600	64,3
	999	57,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	31,6
	400	81,8
	404	87,5
	508	59,4
	512	108,7
	528	111,5
	706	107,2
	720	111,6
	728	67,1
	999	85,2
	999	85,2
0808 20 50	388	85,3
	400	82,0
	512	81,5
	528	74,8
	624	60,4
	999	76,8

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 408/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn, ris og brudris samt disse produkters pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn, ris, brudris og kornprodukter på verdensmarkedet; ifølge de samme artikler er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på korn- og rismarkederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførers økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

ved artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2993/95⁽⁶⁾, om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris fastsættes de særlige kriterier, der skal

tages hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse produkter;

den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter, bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner, fedtstoffer eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk indeholdes i det forarbejdede produkt;

for så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførers økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsættelse af en eksportrestitution påkrævet; på grund af Fællesskabets ringe andel i verdenshandelen med visse produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

visse produkter forarbejdet på basis af majs kan undergå en varmebehandling, der kan medføre ydelse af en restitution, der ikke svarer til produktets kvalitet; det bør anføres, at produkter med indhold af prægelatineret stivelse ikke kan omfattes af eksportrestitutioner;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter, for hvilke forordning (EF) nr. 1518/95 gælder, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EFT L 312 af 23. 12. 1995, s. 25.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

<i>(EUR/ton)</i>		<i>(EUR/ton)</i>	
Produktkode	Restitutionsbeløb	Produktkode	Restitutionsbeløb
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	70,01	1104 23 10 9100	75,02
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	60,01	1104 23 10 9300	57,51
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	60,01	1104 29 11 9000	37,23
1102 90 10 9100	66,86	1104 29 51 9000	36,50
1102 90 10 9900	45,46	1104 29 55 9000	36,50
1102 90 30 9100	98,32	1104 30 10 9000	9,13
1103 12 00 9100	98,32	1104 30 90 9000	12,50
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	90,02	1107 10 11 9000	64,97
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	70,01	1107 10 91 9000	79,33
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	60,01	1108 11 00 9200	73,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	60,01	1108 11 00 9300	73,00
1103 19 10 9000	49,69	1108 12 00 9200	80,02
1103 19 30 9100	69,08	1108 12 00 9300	80,02
1103 21 00 9000	37,23	1108 13 00 9200	80,02
1103 29 20 9000	45,46	1108 13 00 9300	80,02
1104 11 90 9100	66,86	1108 19 10 9200	34,96
1104 12 90 9100	109,24	1108 19 10 9300	34,96
1104 12 90 9300	87,39	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	37,23	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	97,46
1104 19 50 9110	80,02	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	74,61
1104 19 50 9130	65,01	1702 30 91 9000	97,46
1104 21 10 9100	66,86	1702 30 99 9000	74,61
1104 21 30 9100	66,86	1702 40 90 9000	74,61
1104 21 50 9100	89,14	1702 90 50 9100	97,46
1104 21 50 9300	71,31	1702 90 50 9900	74,61
1104 22 20 9100	87,39	1702 90 75 9000	102,13
1104 22 30 9100	92,85	1702 90 79 9000	70,88
		2106 90 55 9000	74,61

⁽¹⁾ Der ydes ingen restitution for produkter, der har undergået en varmebehandling, der medfører prægelatinering af stivelsen.

⁽²⁾ Restitutionerne ydes i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 (EFT L 281 af 1. 11. 1975, s. 20), senere ændret.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senere ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 409/1999
af 25. februar 1999
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92
kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på
verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1
i forordningen, og priserne på disse produkter uden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1517/95
af 29. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til
forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den
import- og eksportordning, der gælder for foderblan-
dinger på basis af korn, og om ændring af forordning (EF)
nr. 1162/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for
ordningen med import- og eksportlicenser for korn og
ris⁽³⁾, defineres kriterierne for restitutionsbeløbets fastsæt-
telse for disse produkter;

der skal ved beregningen også tages hensyn til indholdet
af kornprodukter; med henblik på en forenkling bør resti-
tutionen betales for to kategorier af »kornprodukter«,
nemlig for majs, som er den mest almindelige kornart i
udførte kornfoderblandinger og majsprodukter, og for
»andre kornarter«, som er de restitutionsberettigede korn-
produkter med undtagelse af majs og majsprodukter; der

bør ydes en restitution for den mængde kornprodukter,
som foderblandingen indeholder;

i øvrigt skal der ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet
ligeledes tages hensyn til mulighederne og betingelserne
for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet,
interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked og udførslernes økonomiske aspekt;

ved fastsættelsen af restitutionen forekommer det dog for
tiden hensigtsmæssigt at basere sig på den forskel, der
konstateres på Fællesskabets marked og på verdensmar-
kedet, mellem priserne på de råvarer, som i almindelighed
anvendes i disse foderblandinger, hvorved det bliver
muligt at tage mere præcist hensyn til de faktiske økono-
miske vilkår, der gælder for eksport af de pågældende
produkter;

restitutionen skal fastsættes én gang om måneden; den
kan ændres i den mellemliggende periode;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de under forordning (EØF) nr.
1766/92 henhørende foderblandinger, for hvilke forord-
ning (EF) nr. 1517/95 gælder, fastsættes som angivet i
bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 51.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

Produktkoder, for hvilke der ydes eksportrestitutioner⁽¹⁾:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

(EUR/ton)

Kornprodukter ⁽²⁾	Restitutionsbeløb ⁽²⁾
Majs og majsprodukter: KN-kode 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	50,01
Kornprodukter ⁽²⁾ , med undtagelse af majs og majsprodukter	40,54

⁽¹⁾ Produktkoderne er defineret i sektor 5 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), som ændret.

⁽²⁾ Med henblik på restitutionsydelse tages der kun hensyn til stivelse fra kornprodukter.

Som kornprodukter anses produkter henhørende under KN-kode 0709 90 60 og 0712 90 19, kapitel 10 og 1101, 1102, 1103 og 1104 — i uforandret og ikke regenereret stand — (bortset fra 1104 30) og kornindholdet i produkter under KN-kode 1904 10 10 og 1904 10 90. Kornindholdet i produkterne under KN-kode 1904 10 10 og 1904 10 90 betragtes som værende lig med slutproduktets vægt.

Der betales ingen restitution for korn, hvor stivelsens oprindelse ikke klart kan fastslås ved analyse.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 410/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93 af 30. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 87/1999⁽⁶⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 1722/93 er det fastsat, på hvilke betingelser produktionsrestitutionen ydes; beregningsgrundlaget er fastsat i forordningens artikel 3; de således beregnede restitutioner skal fastsættes en gang om

måneden, og de kan ændres, hvis priserne for majs og/eller hvede varierer betydeligt;

de produktionsrestitutioner, der skal fastsættes ved nærværende forordning, bør justeres med de i bilag II til forordning (EØF) nr. 1722/93 anførte koefficienter med henblik på at fastlægge det nøjagtige beløb, der skal betales;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den restitution, udtrykt pr. ton stivelse af majs, hvede, byg, havre, kartoffelmel, ris eller brudris, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1722/93, fastsættes til 53,60 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 1. 7. 1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EFT L 9 af 15. 1. 1999, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 411/1999

af 25. februar 1999

om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af byg til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1078/98⁽⁵⁾;

i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF)

nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution eller minimumsafgift;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 19. indtil den 25. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af byg, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 412/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af rug inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af rug til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1746/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning

(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 19. indtil den 25. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for rug til 73,97 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 219 af 7. 8. 1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 413/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitationKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt
angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de
foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i
tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved
udførsel af blød hvede til alle tredjelande med undtagelse
af en række AVS-lande blev åbnet ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 1079/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning
(EF) nr. 2005/98⁽⁶⁾;i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at
Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter
proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92
kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitutionunder hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning
(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den
eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end
maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud
omfatter en eksportafgift;anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende
markedsituation for den pågældende kornart medfører, at
maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1
nævnte beløb;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*For bud, der meddeles fra den 19. indtil den 25. februar
1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr.
1079/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsre-
stitutionen for blød hvede til 38,00 EUR/t.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 24.⁽⁶⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 414/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/98 af 21. september 1998 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 244/1999⁽⁶⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til alle tredjelande, blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2007/98;

i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2007/98 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 19. indtil den 25. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for havre til 60,90 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT L 27 af 2. 2. 1999, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 415/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til visse AVS-stater blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2004/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning

(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 19. indtil den 25. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 42,98 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 416/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2849/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Spanien blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2849/98⁽³⁾;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1963/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig

med eller ligger under maksimumsnedsættelse af importtolden;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 19. indtil den 25. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2849/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 66,91 EUR/t for en maksimumstotalmængde på 86 864 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31. 12. 1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28. 7. 1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 189 af 10. 8. 1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 417/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Portugal blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2850/98⁽³⁾;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1963/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig

med eller ligger under maksimumsnedsættelse af importtolden;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 19. indtil den 25. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 56,85 EUR/t for en maksimumstotalmængde på 25 000 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31. 12. 1998, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28. 7. 1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 189 af 10. 8. 1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 418/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(EUR/ton)			(EUR/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	52,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	48,75
1001 90 99 9000	03	28,00	1101 00 15 9150	01	44,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	41,50
1002 00 00 9000	03	64,00	1101 00 15 9180	01	38,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	40,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	39,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelände

02 Andre tredjelände

03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 419/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportlicens, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode; i så fald kan restitutionsbeløbet korrigeres;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et korrektionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92; dette korrektionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de elementer, der er anført i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitutionen og efter samme procedure; det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser;

det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. februar 1999 om fastsættelse af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(EUR/ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6	4. term. 7	5. term. 8	6. term. 9
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	-1,00	-2,00	-2,00	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	03	0	-25,00	-25,00	-35,00	-25,00	—	—
	02	0	0	0	-10,00	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	04	0	0	0	0	0	—	—
	02	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	0	0	-10,00	0	—	—
1103 11 10 9400	01	0	0	0	-10,00	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Alle tredjelande
- 02 Andre tredjelande
- 03 USA, Canada og Mexico
- 04 Schweiz, Liechtenstein.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 420/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 og til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1352/98⁽⁶⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt enten i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EF) nr. 3072/95;

i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert

af de basisprodukter, der er taget i betragtning, fastsættes for hver måned;

som følge af den ordning mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaprodukter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁷⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 00 alt efter varernes bestemmelsessted;

artikel 4, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1222/94 fastslår, at i mangel på bevis som omtalt i artikel 4, stk. 5, litra a), i samme forordning skal en nedsat eksportrestitution fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 87/1999⁽⁹⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, som omfattes af bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95, og som udføres i form af varer, der er nævnt henholdsvis i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til den ændrede forordning (EF) nr. 3072/95, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. februar 1999.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 27. 6. 1998, s. 25.

⁽⁷⁾ EFT L 275 af 29. 9. 1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EFT L 159 af 1. 7. 1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EFT L 9 af 15. 1. 1999, s. 8.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne
Martin BANGEMANN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. februar 1999 om fastsættelse af restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Restitutionssatser pr. 100 kg basisprodukt
1001 10 00	Hård hvede: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde	1,365 2,100
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde: – – i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) – – i andre tilfælde	2,373 0,443 3,650
1002 00 00	Rug	4,969
1003 00 90	Byg	4,885
1004 00 00	Havre	5,462
1005 90 00	Majs, anvendt i form af: – stivelse: – – i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) – – i andre tilfælde – glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup i KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (3): – – i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) – – i andre tilfælde – andre (også i uforarbejdet stand) kartoffelstivelse i KN-kode 1108 13 00 som ligestillet med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs: – i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) – i andre tilfælde	0,992 5,001 0,654 4,663 5,001 0,992 5,001
ex 1006 30	Sleben ris: – rundkornet – middalkornet – langkornet ris	9,800 9,800 9,800
1006 40 00	Brudris	2,300
1007 00 90	Sorghum	4,885

(1) De anvendte mængder af bearbejdede eller ligestillede produkter skal i givet fald multipliceres med de koefficienter, der er angivet i bilag E til Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 1222/94 (EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5).

(2) De berørte varer er opført i bilag til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1722/93 (EFT L 159 af 1. 7. 1993, s. 112).

(3) For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup ydes kun udførselsrestitution for glucosesirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 421/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er angivet i bilaget til nævnte forordning i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1352/98⁽⁴⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EØF) nr. 1785/81;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne;

artikel 17, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1785/81 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand;

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 27. 6. 1998, s. 25.

de restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, kan forudfastsættes; markedsituationen for de kommende måneder kan ikke forudses på nærværende tidspunkt;

de forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag II, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser; der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter; fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger;

artikel 4, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1222/94 fastslår, at i mangel på bevis, som omtalt i artikel 4, stk. 5, litra a), i samme forordning, skal en nedsat eksportrestitution fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86⁽⁵⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98⁽⁶⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag I til forordning (EØF) nr. 1785/81, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

⁽⁵⁾ EFT L 94 af 9. 4. 1986, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne
Martin BANGEMANN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. februar 1999 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag II

Produkt	Restitutionsatser i EUR/100 kg	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker:		
— i medfør af artikel 4, stk. 5, litra b) i forordning (EF) nr. 1222/94	3,01	3,01
— i alle andre tilfælde	47,17	47,17

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 422/1999

af 25. februar 1999

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag IIKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1587/96⁽²⁾, artikel 17, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g) i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution; Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1352/98⁽⁴⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionsats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 804/68;

i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning
(EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert
af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for
hver måned;artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1222/94 bestemmer,
at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages
hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller
andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal
anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmel-
serne i forordningen om den fælles markedsordning i den
pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter, der
er nævnt i bilag A til den pågældende forordning, eller
dermed ligestillede produkter;i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
804/68 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret
inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis
denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne
mælk, opfylder visse betingelser, der er fastsat i artikel 1 i
Rådets forordning (EØF) nr. 987/68 af 15. juli 1968 om
fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til
skummetmælk, der er forarbejdet til kasein og kasei-
nater⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1435/
90⁽⁶⁾;Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15.
december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse
af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstil-
ling af konditorvarer, konsumis og andre levned-
smidler⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/
1999⁽⁸⁾, godkender levering til industrier, der fremstiller
visse varer af smør og fløde til nedsatte priser;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 804/68 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 804/68, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.⁽³⁾ EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.⁽⁴⁾ EFT L 184 af 27. 6. 1998, s. 25.⁽⁵⁾ EFT L 169 af 18. 7. 1968, s. 6.⁽⁶⁾ EFT L 138 af 31. 5. 1990, s. 8.⁽⁷⁾ EFT L 350 af 20. 12. 1997, s. 3.⁽⁸⁾ EFT L 16 af 21. 1. 1999, s. 19.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne
Martin BANGEMANN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. februar 1999 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutions-satser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2): a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	— 90,50
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3): a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 2571/97 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	85,34 120,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6): a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 2571/97 b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover c) for så vidt angår udførsel af andre varer	61,00 177,25 170,00

KOMMISSIONENS DIREKTIV 1999/8/EF

af 18. februar 1999

om ændring af Rådets direktiv 66/402/EØF om handel med sædekorn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/402/EØF af den
14. juni 1966 om handel med sædekorn ⁽¹⁾, senest ændret
ved Rådets direktiv 98/96/EF ⁽²⁾, særlig artikel 21a, og

ud fra følgende betragtninger:

Medlemsstaterne kan, når det gælder frø af tritiale
beregnet til salg på deres eget område, reducere den
mindste spireevne, som kræves i bilag II, til 80 %;

denne mulighed vil ikke længere stå åben efter 1. februar
2000 ifølge ovennævnte direktiv;

ud fra den nuværende videnskabelige og tekniske viden
vil det være svært i EF i visse regioner at producere frø af
tritiale med en spireevne, der opfylder kravene i bilag II;

på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling
vil det være hensigtsmæssigt at reducere den mindste
spireevne til 80 % af de rene frø.

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overens-
stemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø
og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Have-
brug og Skovbrug —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I afdeling 2, litra A, i bilag II til direktiv 66/402/EØF
foretages følgende ændring: For triticosecale ændres »85« i
kolonne 2 til »80«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og
administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme
dette direktiv inden den 1. februar 2000. De underretter
straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen inde-
holde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offent-
liggørelsen ledsages af den sådan henvisning. De nærmere
regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten
til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder
på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 125 af 11. 7. 1966, s. 2039/66.

⁽²⁾ EFT L 25 af 1. 2. 1999, s. 27.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. maj 1998

om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen

(Sag IV/M.1016 — Price Waterhouse/Coopers & Lybrand)

(meddelt under nummer K(1998) 1388)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/152/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økono-
miske Samarbejdsområde, særlig artikel 57, stk. 2, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89
af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virk-
somhedsovertagelser⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1310/97⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 21.
januar 1998 om at indlede procedure i denne sag,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med
Fusioner og Virksomhedsovertagelser⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 11. december 1997 modtog Kommissionen i
overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EØF)
nr. 4064/89 den fuldstændige anmeldelse af en
planlagt transaktion gående ud på en egentlig
fusion mellem Price Waterhouse og Coopers &

Lybrand efter artikel 3, stk. 1, litra a), i denne
forordning. Eftersom aftalen herom blev under-
tegned før 1. marts 1998, har Kommissionen
anvendt forordning (EØF) nr. 4064/89 (herefter
benævnt »fusionsforordningen«), således som den
var gældende, før den blev ændret ved forordning
(EØF) nr. 1310/97.

(2) Efter sin første gennemgang af anmeldelsen fast-
slog Kommissionen, at den anmeldte fusion kunne
skabe eller styrke en dominerende stilling, som
ville føre til, at den effektive konkurrence blev
betydeligt hæmmet på fællesmarkedet eller en
væsentlig del af det, og at den således rejste alvorlig
tvivl med hensyn til foreneligheden med fælles-
markedet.

I. PARTERNE

(3) Price Waterhouse (»PW«) og Coopers & Lybrand
(»C&L«) er to af de såkaldte Big 6-revisions- og
regnskabskoncerner i verden (de andre fire er
Arthur Andersen (»AA«), Deloitte Touche
Tohmatsu International (»DTTI«), KPMG og Ernst
& Young (»EY«).

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30. 12. 1989, s. 1 (berigtiget i EFT L 257 af 21.
9. 1990, s. 13).

⁽²⁾ EFT L 180 af 9. 7. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 56 af 26. 2. 1999, s. 12.

- (4) Begge parter er aktive på samme forretningsområder, nemlig inden for forretningservice, herunder revision af regnskaber efter de lovfastede krav (»lovpligtig revision«), anden revisions- og regnskabsassistance, skatterådgivning og ledelsesrådgivning, bl.a. inden for informationsteknologi, strategisk planlægning og menneskelige ressourcer, samt »corporate finance«-rådgivning og likvidations- og konkursassistance mv.

II. TRANSAKTIONEN

- (5) Den 17. september 1997 indgik Price Waterhouse og Coopers & Lybrand en aftale om, at de to organisationer skulle fusionere deres globale netværker.
- (6) Den planlagte transaktion skal gennemføres i form af en fusion. Da begge parter er organiseret som internationale netværker med nationale kontorer under internationale organers tilsyn, skal fusionen mellem dem ske gennem en række transaktioner og kontraksarrangementer, hvorved de to netværker sammenlægges overalt i verden. I praksis vil parterne tiltræde en ny, integreret struktur (den såkaldte »Combination Agreement«), som skal afspejle den nuværende struktur i »PW Combination Agreement«. Det betyder i praksis, at de PW-firmaer, der opererer i et bestemt lokalområde, fusionerer med C&L-firmaer, som opererer i samme lokalområde. Afhængigt af national lovgivning om revision og regnskabsassistance, vil der i nogle tilfælde blive tale om en formel fusion mellem de pågældende firmaer, i andre om, at det ene firma overtager det andets forretning og aktiver, medens der undertiden bliver tale om en formel opløsning af firmaerne, hvorefter der stiftes et nyt, fortsættende firma. De nye, fusionerede enheder, som de forskellige lokale fusioner resulterer i, vil derefter tiltræde den nye »Combination Agreement«.

III. FUSION

- (7) Begge parter er organiseret som internationale netværker af særskilte og selvstændige nationale firmaer, som opererer under fælles navn og følger fælles professionelle og servicemæssige standarder. I betragtning af denne multiejerskabsstruktur er det nødvendigt at se på, om disse firmagrupper kan betragtes som enkeltvirksomheder efter fusionsforordningen, hvis sammenlægning vil udgøre en

enkelt fusion som omhandlet i fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra a).

- (8) Som nævnt under betragtning 6, skal den nye enhed organiseres efter den såkaldte »PW Combination«. Med udgangspunkt i princippet om, at en fusion resulterer i én enkelt virksomhed, dvs. én økonomisk enhed, må spørgsmålet, om den foreliggende transaktion udgør en fusion efter fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), dvs. om sammenlægningen af hidtil selvstændige virksomheders aktiviteter vil resultere i, at der skabes én økonomisk enhed, derfor afgøres ud fra, om der i PW Combination er en tilstrækkeligt stor koncentration af beslutningsmyndighed og finansielle interesser til, at den får karakter af én økonomisk enhed efter fusionsforordningen.
- (9) PW-gruppen er blevet stærkt integreret i takt med udviklingen i strukturen i de seneste år. Før Combination-systemet blev indført, fungerede PW-firmaerne som et net af firmaer, der arbejdede under et fælles navn og fulgte fælles professionelle og servicemæssige standarder. Hvert firma opererede primært inden for sit eget lokalområde, og et PW-firma i ét lokalområde henviste opgaver til et PW-firma i et andet lokalområde, når der var lejlighed til det.
- (10) Da denne struktur viste sig at være utilfredsstillende i relation til transaktionsomkostninger og ressourceforbrug, og for at imødegå problemer med at organisere arbejdet på internationalt plan, indførte PW et nyt system med et Combination Board, der skulle føre tilsyn med og rådgive de nationale firmaer i alle forretnings spørgsmål. PW Europe Combination blev oprettet i 1988 med det formål at bringe de europæiske PW-firmaer til at fungere på en måde, der tilgodeså både de enkelte firmaejeres interesser og de kollektive interesser og dermed mindskede deres incitament til at træffe forretningsbeslutninger, der fremmede deres eget firmas interesser på bekostning af et andet PW-firma. PW US indgik for sit vedkommende bilaterale aftaler med andre PW-firmaer overalt i verden, bl.a. i Mexico, Indien, Israel og Japan, hvori parterne enedes om at sammenlægge deres ressourcer og samordne deres strategier til fælles bedste. PW Europe Combination er desuden for

nylig blevet udvidet med en Combination-aftale mellem PW-firmaer i Europa og USA. Combination-systemet indebærer, at de enkelte PW-firmaer opererer kollektivt som én økonomisk enhed. Det omfatter PW-firmaer i Vesteuropa, USA, Østeuropa, Mellemøsten, Nordafrika og Sydafrika.

- (11) [...](¹).
- (12) [...].
- (13) [...].
- (14) [...].
- (15) [...].
- (16) Af ovenstående beskrivelse fremgår, at PW Combination er præget af en høj grad af integration [...].
- (17) Ovennævnte kendetegn tyder på, at ledelsen er ret centraliseret, og at [...]. I relation til fusionsforordningen vil den her omhandlede transaktion derfor resultere i, at der opstår én økonomisk enhed, og transaktionen udgør én samlet fusion, hvor PW taget som en helhed udgør den ene part. Der er i den forbindelse ikke taget stilling til, om C&L-firmaerne udgør en enkelt økonomisk enhed, da alle de individuelle fusioner mellem de enkelte nationale PW- og C&L-firmaer er vurderet som led i én samlet transaktion mellem de to firmagrupper. Den konkurrenceretlige vurdering i denne sag er følgelig foretaget på grundlag af alle de lokale fusioner, der gennemføres inden for EØS.

IV. FÆLLESSKABSDIMENSION

- (18) De to parter har tilsammen en verdensomsætning på over 5 mia. ECU (Price Waterhouse har 4,630 mia. ECU, Coopers & Lybrand har 5,305 mia. ECU). Parterne har hver især en omsætning inden for Fællesskabet på over 250 mio. ECU (Price Waterhouse har 1,301 mia. ECU, Coopers & Lybrand har 2,249 mia. ECU). Selv i tilfælde af, at C&L-firmaerne betragtes som flere særskilte enheder, har de desuden i mindst tre medlemsstater, nemlig Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Tyskland, en omsætning på over 250 mio. ECU (nemlig henholdsvis 772, 299 og 487 mio. ECU). Parterne realiserer ikke over to tredjedele af deres samlede fællesskabsomsætning i en og samme medlemsstat, og de har heller ikke over to tredjedele af deres EFTA-omsætning i en og samme EFTA-stat. Den anmeldte transaktion er

følgelig en fusion med fællesskabs- og EØS-dimension.

V. KONKURRENCERETLIG VURDERING

A. DE RELEVANTE PRODUKTMARKEDER

1) *Parternes aktivitetsområder*

- (19) Begge fusionsparter er aktive inden for et bredt udsnit af forretningsserviceydelser til kunder, primært store erhvervs-kunder, såvel nationale som multinationale virksomheder, der dækker et bredt spektrum af erhvervssektorer, samt kunder i den offentlige sektor.
- (20) Parterne har opdelt disse ydelser i fem brede kategorier, som de finder udgør relevante produktmarkeder i denne sag, nemlig revision og regnskabsassistance, skatterådgivning og skatteservice, ledelsesrådgivning, likvidations- og konkursassistance mv. samt »corporate finance«-rådgivning.

2) *Relevante produktmarkeder*

- (21) De markedsundersøgelser, Kommissionen har foretaget, bekræftede stort set, at denne opdeling i fem hovedkategorier giver et korrekt billede af parternes vigtigste aktivitetsområder.
- (22) Kommissionen har imidlertid identificeret to særskilte markeder på revisions- og regnskabsområdet, nemlig 1) markedet for revisions- og regnskabsydelser til små og mellemstore virksomheder, primært nationale virksomheder, hvor Big 6-firmaerne er aktive sammen med mindre revisions- og regnskabsfirmaer, og 2) et marked for revisions- og regnskabsydelser til store, børsnoterede virksomheder, af nationalt eller multinationalt tilsnit, som er et marked, hvor udbyderne primært er Big 6-firmaerne.
- (23) Kommissionen fastslog også, at der muligvis kan bestå endnu snævrere markeder for revisions- og regnskabsydelser i bestemte sektorer, navnlig i bank- og forsikringssektoren.
- (24) På samme måde konstaterede Kommissionen, at der kunne findes et andet snævert marked inden for skatterådgivning og skatteservice, nemlig skatterådgivning til Big 6-firmaernes store erhvervs-kunder.
- (25) Kommissionen indledte proceduren på grund af betænkeligheder angående fusionens virkninger for konkurrencen inden for revisions- og regnskabsydelser til store erhvervs-kunder, som er Big

(¹) I den offentliggjorte udgave af nærværende beslutning udelades oplysninger af fortrolig karakter.

6-kunder, samt med hensyn til konkurrencevirkningerne på de markeder, der muligvis kan bestå for revisions- og regnskabsydelse til store erhvervs-kunder i bestemte sektorer (navnlig bank- og forsikringssektoren) samt for skatterådgivning og skatteservice til store virksomheder, som er Big 6-kunder.

a) Revisions- og regnskabsydelse til store virksomheder, som er Big 6-kunder

i) Beskrivelse af ydelserne

(26) I denne analyse forstås ved »revisions- og regnskabsydelse« lovpligtig og anden revision af virksomheders regnskaber og andre »revisionsrelaterede« ydelser, hvor det drejer sig om at gennemgå erhvervstransaktioner og regnskabsmetoder og kontrollere, at virksomhedens regnskaber giver et retvisende billede af disse transaktioner og deres implikationer (bl.a. hvad angår eventualforpligtelser, risici, fremtidige indtægter).

(27) I relation til »revisionsrelaterede regnskabsydelse« pegede parterne også på, at regnskabsassistance omfatter bl.a. almindelig regnskabsrådgivning, systemrevision, risikovurdering, intern revision, due diligence-arbejde forud for virksomhedsovertagelser, udarbejdelse af rapporter i forbindelse med børsnotering og revision efter virksomhedsovertagelser.

ii) Store virksomheder, som er Big 6-kunder

(28) Parterne hævdede, at store multinationale selskaber, som har behov for adgang til de internationale kapitalmarkeder, udelukkende benytter revisionsfirmaer, der både har et internationalt netværk og et anerkendt internationalt omdømme. Denne påstand blev underbygget af de forskellige aktører på markedet, som Kommissionen var i kontakt med under sin markedsundersøgelse. Denne undersøgelse viste desuden, at disse store erhvervs-kunders valg af revisor normalt er begrænset til de seks revisions- og regnskabsfirmaer, der går under betegnelsen Big 6, da de er de eneste, der har både den geografiske dækning, disse virksomheder har brug for, og den troværdighed, som de internationale kapitalmarkeder kræver.

(29) På samme måde fremgik det også af Kommissionens undersøgelser, at det hovedsagelig og i realiteten udelukkende er de »Seks Store«, der leverer revisions- og regnskabsydelse til de store, nationale børsnoterede virksomheder, ikke på grund af

lovgivningen, men fordi aktiemarkedene normalt forventer det.

(30) Af svarene på Kommissionens rundspørge fremgik desuden, at det hovedsagelig er Big 6-firmaerne, der har den sektorrelevante specialviden, som størsteparten af de store virksomheder — hvad enten de er nationale eller multinationale — kræver for revisionsarbejde i deres egen sektor. En sådan sektorrelevant specialviden var ifølge disse udsagn af særlig betydning i bank- og forsikringssektoren, således som det beskrives mere indgående under betragtning 35 ff.

(31) Kommissionens markedsundersøgelse viste endvidere, at ethvert revisionsfirma, der ønsker at imødekomme de store virksomheders revisionsbehov, må være i stand til at sætte betydelige ressourcer ind på at opfylde deres krav.

iii) Konklusion

(32) I overensstemmelse hermed har Kommissionen identificeret et relevant produktmarked, der består af markedet for revisions- og regnskabsydelse til børsnoterede og store virksomheder, både nationale og multinationale, som primært leveres af Big 6-firmaerne, da disse generelt er de eneste, der kan opfylde de krav, der stilles af disse virksomheder, som har behov for at få deres revisions- og regnskabsarbejde udført af firmaer med det fornødne omdømme på finansmarkederne (for børsnoterede selskabers vedkommende), en tilstrækkelig geografisk dækning til at dække deres behov i hele verden (for multinationale selskabers vedkommende), omfattende specialviden inden for deres særlige sektor (store virksomheder i almindelighed og regulerede sektorer som banker og forsikrings-selskaber i særdeleshed) og betydelige ressourcer (alle store virksomheder).

b) Revisions- og regnskabsydelse til store virksomheder i bestemte sektorer, som er Big 6-kunder

i) Krav om specialviden

(33) Revisions- og regnskabsydelse er en service, der leveres af firmaer med et personale, der har de fornødne faglige kvalifikationer til at udføre lovpligtigt revisionsarbejde. Sådanne kvalificerede revisorer kan få til opgave at udføre revisionsarbejde i et bredt udsnit af erhvervsgræne, men Kommissionens markedsundersøgelse viste en tendens til, at revisorer på et vist tidspunkt i deres

karriere specialiserer sig i at udføre revision inden for et begrænset antal sektorer og derved skaffer sig større specialviden på disse områder. I den sammenhæng fremgik det, at et revisionsfirma, der i en længere periode har været meget aktiv i en bestemt sektor, derved får opbygget et ry for særlig ekspertise på området.

- (34) I lyset heraf overvejede Kommissionen, om der kunne antages at bestå særskilte markeder for revisionsarbejde i visse sektorer, når aktiviteterne i de pågældende sektorer må antages at være af en så kompleks karakter, at revisoren må have særlig specialviden. De eneste sektorer, hvor Kommissionens markedsundersøgelse viste, at det kunne være tilfældet, var imidlertid bank- og forsikringssektoren. Både kunder og konkurrenter var enige om at udskille disse to sektorer fra alle andre, herunder også de andre lovregulerede sektorer og den offentlige sektor.

ii) *Revision i bank- og forsikringssektoren*

- (35) Kommissionen undersøgte derfor, om der må antages at bestå relevante produktmarkeder for revision i bank- og forsikringssektoren som følge af deres særlige og komplekse karakter som lovregulerede finanssektorer, og hvor stærkt parterne tilsammen vil komme til at stå efter den anmeldte transaktion i disse sektorer i nogle medlemsstater. Som allerede nævnt ovenfor, var der blandt kunder og konkurrenter almindelig enighed med Kommissionen i, at disse sektorer er af en særlig karakter.

aa) *Efterspørgselssiden*

- (36) Under sin detaljerede markedsundersøgelse foretog Kommissionen rundspørger hos Big 6-firmaernes kunder i både bank- og forsikringssektoren i betragtning af den særlige betydning, som sektorrelateret specialviden og omdømme så ud til at have i disse sektorer. Gennemgangen af disse kunders svar viste, at revisionsarbejde i begge sektorer var af meget individuel og kompleks karakter, og at de store krav, der i disse sektorer sammenlignet med andre sektorer stilles til specialviden om den pågældende sektor i et givet land og tilstrækkelige specialressourcer samt revisionsomdømme i sektoren, har større betydning end prishensyn for kunderne i disse sektorer. Under sin markedsundersøgelse fik Kommissionen adskillige tilkendegivelser fra både Big 6-firmaer og deres kunder om den relativt ringe betydning, prisen har for, hvilken

revisor kunden vælger at benytte eller holde fast ved. Af svarene fra kunder i bank- og forsikringssektoren fremgik det, at de praktisk taget altid betragter prisen som værende mindre væsentlig og i mange tilfælde »langt mindre« væsentlig end de andre ovenfor nævnte faktorer, dvs. revisors specialviden om sektoren, hans omdømme og kendskab til dem som mangeårige kunder.

- (37) Kunderne udtalte desuden, at det tager relativt lang tid for en revisor at skaffe sig de kvalifikationer, der kræves i de pågældende sektorer. Kunderne pegede på en »indkøringstid« på normalt to-tre år, før et andet Big 6-firma ville være i stand til at udføre revisionsarbejde for dem til deres tilfredshed, og understregede de indirekte omkostninger, det ville påføre dem i relation til forstyrrelser og brug af ledelsens tid. I den her omhandlede sag modificeres dette dog af, at de fleste af de kunder, Kommissionen har været i kontakt med, betragter mindst tre af Big 6-firmaerne, om ikke dem alle, som gyldige alternativer. Endvidere forventer disse kunder, at den nye revisor i sit honorar absorberer de omkostninger, de påføres ved at skifte revisor. I betragtning af de indirekte omkostninger ved revisorskift viste kunderne i bank- og forsikringssektoren ikke desto mindre stor modvilje mod at udskifte deres hidtidige revisor, hvilket også hang sammen med den betydning, de tillægger den tillid, der er blevet opbygget gennem et langvarigt, ofte mere end tiårigt, samarbejde med deres revisor.
- (38) I sin vurdering af de oplysninger, der kom frem under markedsundersøgelserne, har Kommissionen imidlertid også indkredset andre faktorer, der kan afsvække betydningen af disse efterspørgselsbetragtninger noget, og som navnlig drejer sig om bank- og forsikringskundernes holdning til to centrale elementer, nemlig 1) spørgsmålet om, hvor lang tid det vil tage et andet Big 6-firma at nå op på samme kompetenceniveau som deres hidtidige revisor — dvs. hvor lang tid indkøringen vil tage — og 2) kundernes modvilje mod i det hele taget at skifte revisor som beskrevet under betragtning 37.
- (39) Med hensyn til det første af de to elementer finder Kommissionen, at de indkøringstider, kunderne nævner, må ses på baggrund af, at der er tale om en serviceydelse, hvor ethvert revisor/kundskift pr. definition kræver en vis indkøringstid, i løbet af hvilken revisoren gør sig bekendt med kunden, og som medfører forstyrrelser og investering af tid fra kundens side, også selv om der er tale om revision i samme sektor. Denne konstatering

stemmer med den betydning, kunderne tillægger deres hidtidige revisors kendskab til dem som kunder. Kommissionen finder derfor, at den ekstra indkøringstid ved revisorskift, der er tale om, når revisoren også skifter sektor, kun har marginal betydning for den samlede indkøringstid, kunderne peger på. Kommissionen finder desuden, at indkøringstidens betydning må vurderes i lyset af, at forretningsforholdet mellem revisor og kunde som nævnt ovenfor som regel er meget langvarigt.

- (40) Med hensyn til det andet af de to elementer finder Kommissionen, at kundernes modvilje mod at skifte revisor, i det omfang hvor kunderne har forklaret dette fænomen med tillid og fortroligt forhold til deres faste revisor, også må ses i det rette perspektiv, da der er tale om en serviceydelse, hvor personlige relationer og personlige holdninger spiller en vigtig rolle. I den sammenhæng mener Kommissionen, at de kvalitative faktorer »tillid« og »fortroligt forhold« også bør fortolkes i en bredere kontekst, hvor »tillid« og »fortroligt forhold« mellem revisor og kunde har en særlig, iboende betydning på grund af selve revisionsarbejdets karakter, uafhængigt af hvilken sektor der er tale om.

bb) Udbudssiden

- (41) Som reaktion på kundernes forventninger og ønsker har Big 6-firmaerne organiseret sig internt på sektorbasis, og denne strategi hænger også sammen med nødvendigheden af at have tilstrækkelig specialviden i de sektorer, de arbejder i, for derved at undgå at pådrage sig ansvar i bank- og forsikringssektoren, der er meget risikobetonede finanssektorer.
- (42) Under Kommissionens markedsundersøgelse blev der peget på, at Big 6-firmaernes revisorer i bank- og forsikringssektoren udviser en meget høj grad af sektorspecialisering, idet de revisorer, der har specialiseret sig i en af de to sektorer, bruger en relativt større del af deres arbejdsliv og arbejdstid på den pågældende sektor frem for de andre sektorer, som de måske også arbejder for. Desuden fremgår det af svar fra Big 6-firmaer, at denne sektorspecialisering skyldes, at der er tale om meget komplekse finanssektorer med højere iboende risici og større lovgivningsbetinget ansvar samt deraf følgende større krav om lovgivningsindsigt.

- (43) Dette blev bekræftet af parterne selv, idet den ene af dem udtalte, at disse finanssektorer (banker og forsikringsselskaber) »kræver særlig ekspertise på grund af de højere iboende risici og — i nogle institutioner — komplekse transaktioner«, medens den anden part udtalte, at »i store virksomheder og storbyer er det i betragtning af kundeunderlaget oplagt at danne særlige revisorhold med specialviden og erfaringer inden for bestemte erhvervssektorer (f.eks. finansielle tjenesteydelser). Medarbejderne vil typisk arbejde i sådanne afdelinger og arbejde sig op til en ledende stilling inden for deres afdeling«.

- (44) De omkostninger, der er forbundet med at udføre revisionsarbejde for kunder i disse sektorer, hvis den nye revisor ikke har den fornødne specialviden, bæres desuden af revisionsfirmaet, som af kunden forventes at tilpasse sit honorar således, at omkostningerne i den som nævnt under betragtning 37 normalt to-treårige indkøringperiode indregnes heri. Det er derfor vigtigt for revisionsfirmaet at råde over tilstrækkeligt mange kompetente revisionsmedarbejdere med indgående ekspertise og bevislige erfaringer i den pågældende sektor, hvad enten der er tale om banker eller forsikringsselskaber, for at kunne overbevise kunden om, at det er i stand til at imødekomme kundens behov.

- (45) Kommissionen har desuden erfaret, at finanssektorens risikoprægede karakter i sig selv kan afholde revisionsfirmaer, der mangler den fornødne specialviden, fra at søge opgaver i sektoren, da de vil være nødt til gøre op, hvad det kan komme til at koste dem i penge og omdømme, navnlig når der er tale om store kunder.

- (46) Det ser dog ud til, at alle Big 6-firmaerne råder over den fornødne specialviden. Dette fremgår af følgende:

- De fleste Big 6-firmaer er allerede aktive i disse sektorer, om end ikke i lige høj grad i alle medlemsstater
- i næsten alle medlemsstater har alle Big 6-firmaer en eller anden grad af sektorrelevant specialviden som følge af deres aktiviteter på et bestemt segment (f.eks. små banker og forsikringsselskaber, datterselskaber eller filialer af udenlandske selskaber, revisionsarbejde for myndighederne osv.)
- sektorrelevant specialviden i en given medlemsstat kan også opnås ved, at en kunde overtager en virksomhed i det pågældende land

- der findes et stort antal ikke-finansielle virksomheder, der har datterselskaber, som beskæftiger sig med finansielle tjenesteydelser (f.eks. bilfabrikanter finansieringsselskaber, store detailkoncerners betalingskort- eller bankselskaber osv.). Sektorrelevant specialviden kan derfor også opnås ved at revidere disse datterselskaber
- sektorrelevant specialviden i bank- og forsikringssektoren kan også opnås ved at udføre andet end revisionsarbejde, f.eks. ledelsesrådgivning, som alle Big 6-firmaerne beskæftiger sig med
- Big 6-firmaerne har — med visse begrænsninger — mulighed for at rokere rundt med deres personale fra land til land eller »stjæle« medarbejdere fra deres konkurrenter.
- (47) Det betyder, at selv om et Big 6-firma måske ikke har så omfattende aktiviteter i disse sektorer i et givet land, giver dets aktuelle markedsandel i disse sektorer ikke et korrekt billede af firmaets konkurrencepotentiale. Denne konstatering bekræftes af et overvældende flertal af bank- og forsikringskunderne, som udtalte, at de anså mindst fire af Big 6-firmaerne for at være i stand til at revidere for dem. Alle Big 6-firmaerne vil således ret let kunne ekspandere deres revisionsvirksomhed i bank- og forsikringssektoren.
- (48) Som følge af Big 6-firmaernes ovenfor beskrevne position kendes der også eksempler på vellykkede indtrængninger i finanssektoren — bl.a. er Price Waterhouse således trængt ind i forsikringssektoren.
- cc) **Konklusion**
- (49) I lyset af alle de ovennævnte faktorer har Kommissionen draget den konklusion, at revisions- og regnskabsydelser til bank- og forsikringssektoren ikke udgør særskilte relevante produktmarkeder ved vurderingen af den her omhandlede transaktions konkurrencevirkninger.
- c) **Skatterådgivning og skatteservice til store virksomheder, der er Big 6-kunder**
- (50) Skatterådgivning omfatter rådgivning om tilrettelæggelse af transaktioner og organisation på en sådan måde, at skattetilsvaret reduceres mest muligt, samt varetagelse af relationerne med skattemyndighederne på kunders vegne.
- (51) Tilsvarende omfatter skatteservice bistand med beregning af kundens skattetilsvaret og udarbejdelse af selvangivelser til skattemyndighederne.
- (52) Parterne gjorde gældende, at skatterådgivning og skatteservice er ydelser, der ikke blot præsteres af revisions- og regnskabsfirmaer, herunder mindre revisionsfirmaer, men også af advokatfirmaer. Kommissionens undersøgelser bekræftede parternes påstand om, at Big 6-firmaernes store erhvervs-kunder ikke nødvendigvis kun benytter Big 6-revisionsfirmaer til sådanne ydelser.
- (53) Kommissionen har derfor draget den konklusion, at der ikke findes noget relevant produktmarked for skatterådgivning og skatteservice til Big 6-firmaernes store erhvervs-kunder, som adskiller sig fra markedet for skatterådgivning og skatteservice til alle kundekategorier.
- 3) **Konklusion angående relevante produktmarkeder**
- (54) I betragtning af alle de ovennævnte faktorer har Kommissionen konkluderet, at de relevante produktmarkeder, der bør lægges til grund for konkurrencevurderingen i den foreliggende sag, er markederne for følgende ydelser:
- i) revisions- og regnskabsydelser til store virksomheder, der er Big 6-kunder
  - ii) revisions- og regnskabsydelser til små og mellemstore virksomheder
  - iii) skatterådgivning og skatteservice (hele markedet)
  - iv) ledelsesrådgivning
  - v) likvidations- og konkursassistance mv.
  - vi) »corporate finance«-rådgivning.
- B. DE RELEVANTE GEOGRAFISKE MARKEDER
- 1) **Revisions- og regnskabsydelser**
- a) **Lovgivningsrammer/nationale markeder**
- (55) Udførelse af revisionsarbejde er inden for Fællesskabet lovreguleret i hver enkelt medlemsstat. De nationale lovgivninger fastsætter, hvilke virksomhedstyper der skal underkastes lovpligtig revision, hvor ofte der skal revideres, hvilke revisorer der er autoriseret til lovpligtig revision, hvilke faglige krav vedkommende skal opfylde, og hvilken selskabsform revisionsfirmaer skal have. Desuden gælder, at selv om kunderne selv vælger deres revisorer, findes der i flere medlemsstater og for bestemte

sektorer (banker, forsikringselskaber, børsnoterede selskaber) regler om, at valget af revisor skal godkendes af tilsynsmyndigheden. Endvidere har nogle medlemsstater reguleret revisionskontraktens varighed og forlængelse. Endnu et aspekt ved udførelse af revisionsarbejde, der er lovreguleret, er adgangen til at etablere et revisionsfirma, hvor der i hver medlemsstat gælder særlige regler for ejerskab, ledelse og selskabsform.

- (56) Parterne har selv anerkendt, at revisions- og regnskabsydelser er stærkt reguleret på nationalt plan, og anført, at dette »peger i retning af« nationale markeder for disse ydelser. De gjorde dog gældende, at en sådan definition primært gælder for revision af »mindre virksomheder, der hovedsagelig kun er aktive i ét land og ikke skaffer sig kapital på de internationale markeder«.

b) Multinationale aspekter

- (57) Parterne hævdede desuden, at markedet for revisions- og regnskabsydelser er ved at udvikle sig til et internationalt marked som følge af det stigende antal virksomheder, der opererer multinationalt, og som har behov for at få leveret forretningsservice i flere lande af en enkelt udbyder. I sin analyse af markedsaktørernes svar på spørgsmålene angående det geografiske marked for revisions- og regnskabsydelser tog Kommissionen hensyn til det spørgsmål om den internationale dimension, som parterne havde rejst, specielt hvad angår de multinationale selskaber (som betjenes af Big 6-firmaer), der indgår i kundeunderlaget på det relevante produktmarked i denne sag.

c) Udsagn fra Big 6-firmaer og deres revisionskunder

- (58) Analysen tydede på, at der er en stadigt stigende tendens til, at de multinationale Big 6-kunder dækker deres behov for forretningsservice i hele verden hos et Big 6-partnerfirma i det land, hvor kundens moderselskab er hjemmehørende, i form af en »international pakke«. De svar, Kommissionen modtog under sin markedsundersøgelse fra både Big 6-firmaer, herunder også parterne selv, og disse firmaers kunder, bekræftede, at selv om denne »pakke« i princippet er en samlet pakke, der dækker det potentielle revisionsfirmas tilbud i alle de forskellige lande, hvor den multinationale kunde har brug for de pågældende ydelser, tages der dog ved sammensætningen af pakken både hensyn til, hvilke behov kundens datterselskab i det pågældende land har (herunder også lovmæs-

sige krav), og hvad det konkrete partnerfirma, som potentielt vil levere de ønskede ydelser til dette datterselskab, kan tilbyde.

- (59) Den praksis, der følges, når en stor erhvervskunde udbyder revisionsopgaver, er af en af fusionsparterne blevet beskrevet som »centrale forhandlinger med moderselskabet, efterfulgt af en konsolidering af lokale overslag og forhandlinger mellem lokale partnerfirmaer og hovedfirmaet i moderselskabets land«, og det blev tilføjet, at »denne fremgangsmåde anvendes i ca. 90% af tilfældene«. Den anden part udtalte, at »når vi modtager en anmodning om at afgive tilbud, afgør hovedfirmaet, hvilke afdelinger, partnere og revisorhold der skal tage sig af alt arbejdet for den potentielle kunde. Disse afdelinger anmodes om at undersøge, hvilket arbejde der bliver tale om, og opstille et overslag over skalaværdien af timeforbruget. Lokale skalaoverslag indsendes direkte til hovedkontoret, som bistår med at fastlægge strategien for det samlede honorarkrav . . . hvis det samlede honorar, der opgives i tilbuddet, er mindre end det samlede anslåede skalahonorar, fordeles nedslaget ligeligt mellem de kontorer, der deltager«. Samme part anførte videre, at »hovedledelsen ofte rådfører sig med afdelingsledelserne om, hvad de mener om de konkurrerende (revisions)firmaer«, og at »revisionsledelsen i de områder, hvor afdelingerne er beliggende, normalt konsulteres for at sikre, at der ved den centrale udarbejdelse af tilbud tages hensyn til lokale lovgivningskrav, og de tekniske aspekter i forbindelse med tilbuddet håndteres nationalt for at sikre, at de overordnede krav opfyldes«.
- (60) Desuden udtalte adskillige af de af parternes multinationale kunder, som Kommissionen kontaktede under sin markedsundersøgelse, at de forhandler om disse ydelser, herunder også honoraret herfor, med revisionsfirmaerne på nationalt plan, dvs. at deres datterselskaber forhandler direkte med det nationale partnerfirma, selv om det endelige tilbud ofte koordineres og/eller styres på centralt plan. Et af de multinationale selskaber, der udtalte, at det anså det geografiske marked for at være et nationalt marked, bekræftede, at det for dette selskabs vedkommende »var datterselskabernes ledelse, der forhandlede om de revisionshonorarer, de skulle betale«. En anden af parternes multinationale kunder medgav, at koncernen »drøftede revisionshonorarer og kvalitetsspørgsmål på centralt plan«, men at det var »de enkelte selskaber, der fastlagde priser og vilkår«, eftersom »hvert selskab selv afholder udgifterne hertil, og den lokale ledelse

normalt deltager i drøftelserne og forhandlingerne», og at den pågældende kunde »ikke havde indgået kontrakt om nogen »international pakke« hos noget Big 6-firma«. En tredje af parternes multinationale kunder udtalte, at vedkommende »forhandlede lokalt med revisionsfirmaerne« og »ikke forhandlede centralt om disse ydelser«.

- (61) Et fællestræk for alle multinationale kunder er desuden deres behov for at få deres koncernregnskaber revideret, hvilket omfatter revision af moderselskabet og alle dets datterselskaber i hele verden. Eftersom denne konsoliderede revision finder sted i det land, hvor moderselskabet er hjemmehørende, påvirkes moderselskabets valg af revisor til denne revision (og dermed også revisionen af hele koncernen på verdensplan) af dets vurdering (bl.a. i relation til omdømme og ekspertise) af revisionsudbuddet i det land, hvor det er hjemmehørende. Det ser ud til, at selv om et revisionsfirma står relativt stærkt i et bestemt land og inden for en bestemt erhvervssektor, når det drejer sig om revision af datterselskaber af udenlandske selskaber, kan det godt som helhed stå relativt svagt med hensyn til revision af virksomheder, der opererer inden for samme sektor og er hjemmehørende i samme land.

d) Afgørende nationale markedstræk

- (62) Kommissionen har i sin afgrænsning af det relevante produktmarkeds geografiske udstrækning i denne sag taget hensyn til alle de ovennævnte faktorer og specielt noteret følgende faktorer, der klart peger i retning af nationale markeder:

- a) nationale lovgivningskrav, som påvirker både efterspørgselssiden (lovpligtig revision) og udbudssiden (revisorernes faglige kvalifikationer og begrænsninger i adgangen til at etablere revisionsfirmaer i de enkelte medlemsstater)
- b) revisorfirmaets behov for at være etableret lokalt, med det fornødne fagligt kvalificerede personale og den krævede ekspertise (herunder indsigt i lovgivningen) samt et anerkendt firmanavn i hvert af de lande, hvor der skal udføres revisionsarbejde.

e) Konklusion

- (63) I betragtning af de ovennævnte faktorer, der kendetegner nationale markeder, og under hensyn til alle de øvrige ovenfor beskrevne faktorer finder Kommissionen, at de relevante geografiske markeder for vurderingen af den her omhandlede fusions virkninger på markedet for revision og regnskabsassistance er nationale markeder.

2) *Skatterådgivning og skatteservice*

- (64) I betragtning af de særlige krav til faglige kvalifikationer og ekspertise, der stilles på nationalt plan, og den specifikke karakter af de enkelte landes skatte-lovgivning finder Kommissionen, at de relevante geografiske markeder for vurderingen af den her omhandlede fusions virkninger på markedet for skatterådgivning og skatteservice er nationale markeder.

3) *Ledelsesrådgivning*

- (65) Ledelsesrådgivning er en ydelse, der leveres til et bredt udsnit af kunder i erhvervslivet og den offentlige sektor. Parterne medgav, at den eneste faktor, der kan begrænse adgangen til at operere på dette marked, er nødvendigheden af at råde over de kvalifikationer og ressourcer, der kræves af kunderne, hvoraf nogle har rent nationale eller lokale behov, medens andre — med multinationale aktiviteter — har behov for ledelsesrådgivning i flere lande. I den sammenhæng gjorde parterne gældende, at markedet havde såvel en national som en international dimension, og at der fandtes et stort antal udbydere på begge niveauer, såvel specialiserede ledelseskonsulentfirmaer (på nationalt/lokalt plan) som revisionsfirmaer og andre konsulentfirmaer (på begge planer).

- (66) Kommissionens markedsundersøgelse bekræftede stort set parternes påstande herom. Men eftersom fusionen som det fremgår af vurderingen under betragtning, 69 ff. ikke fører til skabelse eller styrkelse af nogen dominerende stilling, uanset hvilket geografisk marked der lægges til grund, har Kommissionen besluttet at lade spørgsmålet om den nøjagtige afgrænsning af det relevante geografiske marked for ledelsesrådgivning stå åbent i denne sag.

4) *Likvidations- og konkursassistance mv.*

- (67) Parterne har beskrevet likvidations- og konkursrådgivning mv. som en ydelse, der er reguleret af national lovgivning. Selv om konkurssituationer kan opstå på international basis, udpeges kuratorer på nationalt grundlag, efter den lovgivning, der gælder i det enkelte land. Kommissionens markedsundersøgelse har desuden bekræftet, at der er tale om nationale markeder. Den finder derfor, at de relevante geografiske markeder for vurderingen af denne fusions virkninger på markedet for likvidations- og konkursassistance mv. er nationale markeder.

5) »Corporate finance«-rådgivning

- (68) I en tidligere beslutning (beslutning af 30. august 1993 i sag IV/M.319 — BHF/CCF/Charterhouse)⁽¹⁾, fastslog Kommissionen, at markederne for »corporate finance«-rådgivning er nationale markeder. Parterne har dog fremført, at der for nogle transaktioners vedkommende er tale om et internationalt marked, og Kommissionens markedsundersøgelse bekræftede, at disse ydelser er forbundet med såvel nationale som internationale aspekter. Eftersom Kommissionen i sin nedenfor beskrevne vurdering har konkluderet, at denne fusion ikke fører til skabelse eller styrkelse af nogen dominerende stilling på de markeder for disse ydelser, der kan komme i betragtning, har den besluttet ikke at foretage nogen yderligere afgrænsning af det geografiske marked i denne sag.

C. VURDERING

1) *Markedets struktur*a) **Big 6-revisionsfirmaernes aktiviteter**

- (69) Alle de seks store revisionsfirmaer har i dag omfattende aktiviteter på alle de relevante produktmarkeder, således som det fremgår af nedenstående tabel: (tallene for ledelsesrådgivning, likvidations- og konkursassistance og »corporate finance«-rådgivning er angivet under ét i rubrikken »andet«)

Globale indtægter i 1996 (skøn)

(mia. USD)

	I alt	Revision/ regnskab	Skat	Andet
AA	9,5	2,9	1,7	4,9
KPMG	8,1	4,5	1,6	2,0
E & Y	7,8	3,5	1,6	2,7
C & L	6,8	3,6	1,3	1,9
DTTI	6,5	3,6	1,3	1,6
PW	5,0	2,4	1,1	1,5

Kilde: International Accounting Bulletin.

- (70) Nedenstående tabel viser, hvor stor en procentvis andel af de enkelte Big 6-firmaers indtægter (baseret på ovenstående tal) de forskellige forretningsområder tegner sig for:

% - andel af de samlede indtægter

(%)

	Revision/regnskaber	Skat	Andet
AA	30,5	17,9	51,6
KPMG	55,6	19,8	24,7
E&Y	44,9	20,5	34,6
C&L	52,9	19,1	27,9
DTTI	55,4	20,0	24,6
PW	48,0	22,0	30,0

⁽¹⁾ EFT C 247 af 10. 9. 1993, s. 4.

(71) Selv om alle Big 6-firmaerne er aktive på hvert af de ovenfor definerede relevante markeder, bemærkes det, at når der ses bort fra markedet for Big 6-firmaernes revisions- og regnskabsydelse til store erhvervskunder, er Big 6-firmaerne udsat for konkurrence fra en lang række andre udbydere:

— inden for skatterådgivning og skatteservice konkurrerer Big 6-firmaerne med andre revisionsfirmaer, advokatfirmaer og banker

— inden for ledelsesrådgivning konkurrerer Big 6-firmaerne med et stort antal konsulentfirmaer som f.eks. McKinsey, Boston Consulting Group, IBM, EDS, Bain & Co. osv.

— inden for »corporate finance«-rådgivning konkurrerer Big 6-firmaerne med et stort antal investeringsbanker og andre banker, bl.a. Goldman Sachs, Morgan Stanley, SBC Warburg Dillon Read osv.

— inden for likvidations- og konkursassistance mv. konkurrerer Big 6-firmaerne med advokatfirmaer.

b) Markedet for revisions- og regnskabsydelse

(72) Som det fremgår af ovenstående tabel, tegner revisions- og regnskabsydelse sig for omkring halvdelen af Big 6-firmaernes samlede indtægter (når der ses bort fra AA, der satser mere på ledelsesrådgivning).

(73) I Fællesskabet (såvel som i lande som USA) er lovgivningen om revision generelt veludviklet og avanceret, og markedet for revision er et højtudviklet marked.

(74) Varigheden af revisionskontrakter varierer fra det ene land til det andet (f.eks. et år i Det Forenede Kongerige, flere år i andre medlemsstater). Det normale er, at revisionskontrakten forlænges, og forholdet mellem revisor og kunde er derfor ofte et langvarigt forhold, der kan bestå i mange år eller tiår. Kommissionens undersøgelse viste, at en af årsagerne hertil er, at et revisorskift kan skade en erhvervskundes omdømme eller gå ud over aktiekurserne, eftersom det kan give investorerne mistanke om, at der har været uenighed om regnskabsaflæggelsen, og at der kan være problemer

med virksomhedens regnskaber; en anden grund kan være, at det er tids- og ressourcerelevende for en kunde at få en ny revisor sat tilstrækkeligt grundigt ind i hans aktiver og transaktioner til, at vedkommende vil kunne foretage en tilfredsstillende revision, uden at risikoen herved overstiger, hvad aktionærerne kan acceptere.

(75) Store virksomheder vælger normalt revisor ved at udbyde revisionsopgaven. En kunde vil som oftest indhente tilbud fra flere firmaer (normalt ikke mere end tre-fire). På grundlag af disse indledende tilbud foretager kunden sin endelige udvælgelse. I valget mellem de pågældende firmaer lægger kunden både vægt på revisionshonoraret samt — ikke mindst — på andre faktorer end prisen. De faktorer, der lægges størst vægt på, er revisionsfirmaets netværk, kvaliteten af dets arbejde, dets omdømme, dets arbejdsmetode (f.eks. brug af teknologi) og erfaring og ekspertise hos de medarbejdere, der får ansvaret for revisionsarbejdet.

(76) Selv efter mangeårig brug af et bestemt revisionsfirma kan en kunde beslutte sig til at udbyde sit revisionsarbejde igen, fordi han tror, at han kan få bedre service andetsteds, eller for at imødegå trusler om honorarforhøjelse fra den hidtidige revisors side, eller hvis han selv undergår en omvæltningssproces, f.eks. i forbindelse med en fusion eller en overtagelse. Prisen på revisions- og regnskabsydelse fastlægges derfor via udbud, som finder sted fra tid til anden.

(77) Den vækst i efterspørgslen efter revisions- og regnskabsydelse, der har kunnet konstateres i de fleste medlemsstater, var et resultat af gennemførelsen af fællesskabsdirektiver, som krævede revision af bestemte virksomheders regnskaber. Den fremtidige stigning i efterspørgslen ventes at komme fra en stigende efterspørgsel efter ikke-lovpligtig revision samt fra strukturændringer som privatiseringer og øget brug af kapitalmarkederne til kapitalfremskaffelse.

(78) De mindstekrav til faglige kvalifikationer, personlig integritet og uafhængighed, der stilles til dem, der udfører lovpligtig revision, er fastlagt i ottende selskabsdirektiv (Rådets direktiv 84/253/EØF⁽¹⁾). Direktivet indeholder dog ingen konkrete retningslinjer for mange andre spørgsmål omkring revisorens arbejde. Nogle af disse spørgsmål er reguleret på nationalt plan eller reguleres af revisorerhvervet selv. De emner, der typisk reguleres af branchen selv, kan grupperes i to hovedområder: faglige regler (uafhængighed, kompetence, kvalitet, tavshedspligt) og arbejds- og rapporteringsregler. Hvilke emner, der reguleres af branchen selv, varierer dog noget fra land til land. Reglernes

⁽¹⁾ EFT L 126 af 12. 5. 1984, s. 20.

indhold er også forskelligt fra det ene land til det andet. Der er imidlertid en stigende tendens til at overtage internationalt opstillede regler på det nationale plan, navnlig regler opstillet af International Federation of Accountants (IFAC). På europæisk plan arbejder også Federation des Experts Comptables Européens (FEE) med at fremme vedtagelsen af internationale regler i medlemsstaterne.

- (79) Medlemskab af nationale selvregulerende organisationer udøves typisk på individuelt grundlag. Også her spiller de store revisionsfirmaer dog ofte en vigtig rolle i reguleringsprocessen, fordi de kan afsætte tid og ressourcer til at deltage i de arbejdsgrupper, der udarbejder reglerne. Dette gælder i endnu højere grad på internationalt plan. Det er klart, at de største aktører på markeder derfor har en mere indflydelsesrig rolle i IFAC og dermed i fastlæggelsen af standarder på internationalt plan. Eftersom de nationale standarder normalt stemmer overens med IFAC's standarder, og eftersom det ofte er de samme firmaer, der er impliceret i den nationale fastlæggelse af standarder, må man ikke undervurdere de store revisionsfirmaers indflydelse på standarderne.
- (80) I sin grønne bog om den lovpligtige revisors rolle, stilling og ansvar i Den Europæiske Union ⁽¹⁾, rejste Kommissionen en række spørgsmål angående revisionsreguleringen i Fællesskabet. Spørgsmålet om, hvordan branchens selvregulering bør håndteres på fællesskabsplan, vil få større betydning i takt med udviklingen hen imod et indre marked på revisionsområdet inden for Fællesskabet og i lyset af den stigende koncentration i denne sektor.

2) *Revisions- og regnskabsydelser til små og mellemstore kunder*

- (81) Af Kommissionens undersøgelser fremgår, at små og mellemstore virksomheder ikke har behov for revisorer med samme ressourcer (ekspertise, geografisk dækning osv.) som store virksomheder. Selv om de i nogle tilfælde gør brug af Big 6-firmaer, benytter de sig i vid udstrækning af mindre revisionsfirmaer, som er stærke konkurrenter til Big 6-firmaerne på dette kundesegment. Kommissionen har derfor draget den konklusion, at fusionen ikke giver anledning til konkurrenceproblemer på markedet for revisions- og regnskabsydelser til små og mellemstore virksomheder.

3) *Revisions- og regnskabsydelser til store erhvervskunder*

- (82) Kommissionen finder, at det relevante produktmarked er markedet for revisions- og regnskabsydelser til Big 6-firmaernes store erhvervskunder, og at dette marked er et nationalt marked (jf. under betragtning 19 ff.).
- (83) Eftersom det relevante marked i forvejen er stærkt koncentreret, idet kun Big 6-firmaerne er i stand til at dække de store erhvervskunders behov i hver medlemsstat, må Kommissionen også — ud over muligheden for, at et enkelt revisionsfirma opnår en dominerende stilling — overveje muligheden for skabelse eller styrkelse af et dominerende oligopol som følge af den anmeldte fusion mellem PW og C&L.
- (84) Ved vurderingen af muligheden for skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling på dette marked har Kommissionen baseret sig på offentliggjorte data fra parterne, der omfatter alle kunder, uanset disses størrelse. Kommissionen finder, at det er den mest korrekte metode, eftersom forholdet mellem de enkelte Big 6-firmaers indtjening er nogenlunde det samme, både når den opgøres på basis af »alle kunder« og udelukkende på basis af »store erhvervskunder«.

a) *Dominerende stilling*

- (85) Af bilag I fremgår, at parterne efter fusionen ikke vil få en markedsandel på over 40 % i nogen medlemsstat. De tre lande, hvor de tilsammen vil få de største markedsandele, er Tyskland med 38,6 %, Det Forenede Kongerige med 35,1 % og Irland med 34,1 %, hvor deres største konkurrent (KMPG) har henholdsvis 31,9 %, 22,7 % og 23,6 %. (På europæisk plan vil det fusionerede selskab få en markedsandel på 31,7 %, medens dets største konkurrent, KMPG har 25,9 %). På intet nationalt marked vil den fusionerede enhed således få en position på markedet, der vil give den en for stor markedsstyrke i forhold til dens konkurrenter eller kunder.
- (86) Som allerede nævnt under betragtning 69 ff., er det normalt, at revisionskontrakter tegnes for en lang årrække og ofte løber over adskillige tiår. Denne stivhed på markedet bevirker, at man ud over markedsandelene for et enkelt år også må se på data angående udbud og tilbud over en længere periode for at få et korrekt billede af omfanget og arten af den konkurrence, der udspiller sig på Big 6-markedet for store erhvervskunder.

⁽¹⁾ EFT C 321 af 28. 10. 1996, s. 1.

- (87) Kommissionens undersøgelser har vist, at det ikke sker så hyppigt, at en kunde udbyder revisionsopgaver, men når en kunde faktisk beslutter sig til at skifte revisor og udbyder en revisionskontrakt, konkurreres der om den i form af tilbud fra andre Big 6-selskaber. Kunderne er velinformerede købere med indsigt i pris, kvalitet og værdi af den tilbudte ydelse. At der normalt er tre-fire Big 6-firmaer, der afgiver tilbud, når en kontrakt udbydes, viser tydeligt, at kunderne til en vis grad er i stand til at udnytte den implicitte trussel om at udbyde revisionskontrakten til at stække den hidtidige revisors markedstyrke.
- (88) En analyse af revisionskontrakter udbudt gennem de senere år viser følgende:

Kontrakter tabt og vundet af Big 6 i EØS i 1994-1997

	Vundet (1)	Tabt (2)	Netto vundet/ tabt (3)	Nettoplacering (4)
AA	44	20	24	1
KPMG	45	25	20	2
C&L	36	23	13	3
E&Y	26	22	4	4
PW	18	17	1	5
DTTI	18	20	-2	6

Kilde: Deloitte Touche.

- (89) Ovenstående tal omfatter kundernes skift både mellem Big 6-selskaber og mellem Big 6-selskaber og andre, mindre revisionsfirmaer. De viser, at der over en periode faktisk forekommer et betydeligt antal skift mellem revisionsfirmaer, og at C&L/PW målt efter nettotallene for vundne/tabte kontrakter kun ligger på henholdsvis tredje- og femtepladsen blandt Big 6-firmaerne.
- (90) Ser man nærmere på tallene for vundne kontrakter (kolonne 1) i ovenstående tabel, fremkommer der følgende rangorden for Big 6-selskaber målt efter antallet af kontrakter vundet fra andre Big 6-selskaber:

Kontrakter vundet fra andre Big 6-selskaber — EØS 1994-1997

	Vundet fra andre Big 6-firmaer (1)	Placering (2)
AA	22	1
KPMG	17	2
C&L	17	3
E&Y	13	4
PW	8	5
DTTI	8	5

Kilde: Deloitte Touche.

- (91) I denne periode lå C&L og PW henholdsvis på en delt andenplads og en delt femteplads blandt Big 6-firmaerne.

- (92) Som eksempel på revisorskift på nationalt plan foreligger der følgende tal for Det Forenede Kongerige:

Revisorskift i årene 1993-1997 blandt de 1 600 største britiske virksomheder — antal skift fra og til Big 6-selskaber

TIL

	CL	PW	KPMG	E&Y	DTTI	AA	I alt
CL	—	2	6	1	6	4	19
PW	3	—	2	2	1	—	8
KPMG	4	5	—	1	—	7	17
F R A E&Y	3	2	1	—	—	4	10
DTTI	1	3	2	—	—	1	7
AA	1	3	3	1	—	—	8
I ALT	12	15	14	5	7	16	69

Kilde: UK O.F.T.

- (93) Heraf fremgår, at for så vidt angår vundne kontrakter, lå PW på andenpladsen (med 15), og C&L lå på fjerdepladsen (med 12). C&L var det selskab, som mistede flest kontrakter (19). Ser man på nettoresultatet (vundne minus tabte kontrakter), fremkommer følgende placering:

Point	Firma	Nettoresultat
1	AA	+8
2	PW	+7
3	DTTI	0
4	KPMG	-3
5	E&Y	-5
6	C&L	-7

Konklusion

- (94) Af ovenstående tal for både markedsandele og resultaterne af Big 6-firmaernes tilbudsgivning igennem en årrække fremgår klart, at det fusionerede selskabs handlefrihed vil blive begrænset af konkurrencen fra de resterende fire store revisionselskaber. Det kan derfor udelukkes, at fusionen vil føre til skabelse eller styrkelse af en dominerende monopolstilling på noget nationalt marked for Big 6-firmaers revisions- og regnskabsydelser til store erhvervs kunder inden for Fællesskabet.

b) Oligopolistisk dominans

i) Eksisterende kollektiv dominans

- (95) De træk, der er kendetegnende for et oligopolistisk marked, og som kan rejse problemer med kollektiv dominans, er beskrevet i tidligere kommissionsbeslutninger i fusionsager, bl.a. i Kommissionens beslutning 97/26/EF (sag IV/M.619 — Gencor/Lonrho)⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 14. 1. 1997, s. 30, betragtning 141, s. 52.

(96) På efterspørgselssiden er der kun moderat vækst, og efterspørgslen er uelastisk. Udbudssiden er stærkt koncentreret med en høj grad af gennemsigthed for et homogent produkt, produktionsteknologien er veludviklet, der findes høje adgangsbarrierer (med høje »sunk costs«), og der findes strukturelt forbundne udbydere. Disse træk ved udbudssiden gør det let for udbyderne at anlægge en parallel adfærd og tilskynder dem også til det.

(97) Nogle af disse træk kendetegner også markedet for Big 6-firmaernes revisions- og regnskabsydelse til store erhvervskunder:

aa) Stagnerende efterspørgsel

(98) Ifølge parternes anmeldelse er efterspørgslen efter revisionsarbejde »i stigning i hele EØS, men stigningen går langsommere end for visse andre former for forretningsservice«. Parterne anslår, at den »fremtidige vækst i efterspørgslen må komme fra øget efterspørgsel efter ikke-lovpligtig revision og regnskabsassistance. Sammenlignet hermed ventes meget kraftig vækst i efterspørgslen efter ledelsesrådgivning i Europa som helhed«. Det er klart, at der i den forudselige fremtid ikke bliver tale om nogen kraftig vækst på markedet for Big 6-firmaernes revisions- og regnskabsydelse til store erhvervskunder, og at en vækst i kundeunderlaget i betragtning af størrelsen af de kunder, der udgør kundeunderlaget på dette marked, under alle omstændigheder ikke kan ventes at generere nogen stigning i efterspørgslen. Det kan derfor konkluderes, at efterspørgslen på det relevante marked må ventes i bedste fald at vokse langsomt.

bb) Uelastisk efterspørgsel

(99) Efterspørgslen på det relevante marked er meget uelastisk. Det hænger sammen med, at kunderne har en lovfastsat pligt til at købe denne ydelse, at der er omkostninger forbundet med at skifte mellem forskellige udbydere (se ovenfor), og at revisions- og regnskabsbetjening under alle omstændigheder kun udgør en ganske lille del af Big 6-kundernes samlede omkostninger i betragtning af disse erhvervskunders størrelse, og prisen nævnes af kunderne som det mindst væsentlige kriterium ved deres valg af revisor. (Efterspørgslen udviser dog en vis priselasticitet, hvilket fremgår af, at der som nævnt under betragtning 88 faktisk foregår skift fra et selskab til et andet).

cc) Homogene produkter, gennemsigtigt marked og ubetydelig innovation

(100) Revisionsarbejde er en relativt homogen ydelse, sådan at forstå, at enhver revisionsopgave vil kræve

ensartede checks, analyser, rapporter og andet, der kræves i den nationale lovgivning og branchens egne regler. Kommissionens undersøgelser viste, at langt størsteparten af kunderne betragter alle Big 6-selskaberne som alternativer. Af Kommissionens undersøgelse fremgik også, at der var en høj grad af prisgennemsigthed, eftersom alle Big 6-firmaerne har indsigt i de andres timehonorarer for revisionsarbejde. Omkostningerne er også gennemsigtige, idet enhver kan få indsigt i lønningerne, der udgør over halvdelen af de samlede omkostninger, via stillingsannoncer og personaleskift mellem selskaberne. I nogle lande er gennemsigtheden endnu større end i andre på grund af forskellige yderligere faktorer, bl.a. den omstændighed, at britiske virksomheder angiver revisionshonorarerne i den årsberetning, der offentliggøres, og det lovfastsatte krav om to revisorer i andre lande. Desuden har revisions- og regnskabsmetoderne kun ændret sig lidt i tidens løb og er præget af en lav grad af innovation.

dd) Strukturforbindelser mellem udbydere

(101) Når der består økonomiske eller strukturelle forbindelser mellem udbydere, kan det være en medvirkende årsag til oligopolistisk dominans. Sådanne forbindelser findes i revisions- og regnskabssektoren på grund af den faglige selvregulering, der findes i denne sektor via de organisationer, revisionsfirmaerne er medlemmer af (jf. betragtning 78, 79 og 80). Revisionsfirmaerne er repræsenteret i de organisationer, der fastlægger branchens selvregulering, og deres repræsentanter mødes jævnligt for at drøfte og vedtage regler af afgørende betydning for alle implicerede. Eftersom de største firmaer har en særlig indflydelsesrig rolle ved fastlæggelsen af disse regler (jf. betragtning 79), kan de udnytte denne indflydelse til at få fastlagt et sæt regler, som i praksis kan bidrage til at give dem oligopolistisk eller kollektiv dominans.

(102) Det er således klart, at markedet for Big 6-firmaernes revisions- og regnskabsydelse til store erhvervskunder til en vis grad er præget af elementer, som kan være med til at skabe en kollektivt dominerende stilling.

(103) Kommissionen har dog ikke fundet noget afgørende bevis på, at der for øjeblikket findes en sådan dominans på Big 6-markedet. Kommissionens undersøgelser afslørede ingen tegn på, at Big 6-firmaernes store erhvervskunder mener, at der for øjeblikket skulle bestå en kollektiv dominans. Helt generelt er der ikke sandsynlighed for en kollektiv

dominans, når mere end tre-fire udbydere er involveret, alene på grund af de komplekse indbyrdes relationer og den fristelse, der vil være til at afvige — en sådan situation vil være uholdbar i længden. Mere specifikt ser Big 6-markedet for store erhvervskunder i dag ud til at være præget af konkurrence, idet kunderne faktisk udbyder revisionskontrakter, ligesom der faktisk forekommer skift mellem Big 6-firmaer.

(104) I sin dom af 31. marts 1998 i forenede sager C-68/94 og C-30/95, Frankrig mod Kommissionen og SCPA og EMC mod Kommissionen ⁽¹⁾, angående Kali + Salz/MdK/Treuhand-sagen (IV/M.308) ⁽²⁾ understregede EF-Domstolen, at der påhviler Kommissionen en stor bevisbyrde, når der er tale om et oligopolistisk marked, hvor Kommissionen finder der består en kollektiv dominans.

(105) Domstolen udtalte, at en høj koncentrationsgrad på et oligopolistisk marked ikke i sig selv er bevis for, at der er tale om kollektiv dominans. Domstolens dom indebærer desuden, at der må være et meget stærkt bevis på manglende effektiv konkurrence mellem en gruppe udbydere, der antages at have en kollektivt dominerende stilling, og på, at denne gruppe ikke er udsat for noget større konkurrencepres fra andre udbydere (hvis der findes andre udbydere på det pågældende marked).

(106) I lyset af ovenstående finder Kommissionen, at der ikke er afgørende bevis for, at den her omhandlede fusion styrker en allerede eksisterende oligopolistisk dominerende stilling på Big 6-markedet for store erhvervskunder.

ii) *Skabelse af en kollektivt dominerende stilling*

(107) Kommissionen har undersøgt, om koncentrationen på udbudssiden efter fusionen vil være så stærk, at der skabes en kollektivt dominerende stilling.

aa) Et marked præget af to fusioner (PW/C&L og KPMG/E&Y)

(108) Kommissionen så også på muligheden for, at der ville opstå en kollektivt dominerende stilling på markedet for Big 6-firmaernes revisionsydelser til store erhvervskunder på grundlag af et »to-fusions-scenario« efter den fælles anmeldelse, KPMG og E&Y indgav den 23. december 1997 angående deres intentioner om at fusionere globalt. Kommissionen fandt det rimeligt at analysere den anmeldte fusion mellem PW og C&L i lyset af den planlagte fusion mellem KPMG og E&Y, eftersom virkningerne af fusioner ifølge fusionsforordningen skal vurderes under hensyn til den forventelige

fremtidige udvikling på markedet, ikke blot i relation til de ændringer, selve fusionen vil medføre, men også under hensyn til den fremtidige udvikling i form af nytilkomne aktører på markedet, liberalisering, produktinnovation osv., og eftersom KPMG's og E&Y's fusionsplaner var et velkendt faktum på markedet.

(109) Under dette »to-fusions-scenario« ville de to største firmaer på det relevante marked tilsammen få en overordentlig stor markedsandel både på nationalt, fællesskabs- og verdensplan. De to fusionerede selskaber ville desuden blive de største i alle medlemsstater undtagen to, med meget store afstande ned til de resterende udbydere.

(110) I betragtning af de store markedsandele, de to fusionerede selskaber tilsammen ville få, samt de særlige træk ved det relevante marked som beskrevet under 98-101, drog Kommissionen den foreløbige konklusion, at fusionen mellem PW og C&L ville resultere i en sådan koncentration på udbudssiden, at den sammen med fusionen mellem KPMG og E&Y kunne danne grundlag for at antage, at der ville opstå en kollektivt dominerende stilling. Den 13. februar 1997 bekendtgjorde KPMG og E&Y imidlertid, at de i fællesskab havde besluttet at stille deres fusionsplaner i bero.

(111) Fusionen mellem PW og C&L kunne i princippet føre til skabelse af et dominerende oligopol, med en parallel adfærd mellem de fleste af eller alle de »Big 5«, der derefter ville blive tale om, eller et dominerende duopol, hvor de to største firmaer ville anlægge en parallel adfærd og samtidig lægge pres på de resterende, mindre firmaer.

i) *Oligopolistisk dominans*

(112) Risikoen for, at der opstår en oligopolistisk dominans, beror hovedsagelig på de generelle træk, der blev beskrevet ovenfor under betragtning 98-101. Denne risiko forstærkes af de særlige kendetegn ved dette marked, i særdeleshed den tidligere beskrevne (betragtning 74) tendens til meget langvarige forretningsforhold mellem revisor og kunde. Selv om en kunde i princippet kan vælge mellem seks store revisionsfirmaer, er det af de tidligere nævnte grunde ofte ikke hensigtsmæssigt eller fornuftigt at skifte revisor, og de fleste kunder har da også udtalt, at når de beslutter, at tiden er inde til at udbyde en revisionskontrakt, vil de i praksis normalt kun betragte tre eller fire udbydere som egnede, frem for alle seks. Enhver reduktion af antallet af udbydere på markedet for Big 6-firmaernes revisionsydelser til store erhvervskunder udgør derfor en yderligere faktor, der kan være med til at skabe en kollektiv dominans.

⁽¹⁾ Sml. 1998, s. I-1375.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 94/449/EF (EFT L 186 af 21. 7. 1994, s. 38).

(113) Kommissionens undersøgelser fører imidlertid ikke til den konklusion, at fusionen vil skabe en situation med oligopolistisk dominans. Som allerede nævnt (betragtning 103), har en kollektiv dominans udøvet af mere end tre eller fire udbydere en alt for kompleks og ustabil karakter til, at den vil være holdbar. Desuden ser der også ud til at bestå konkurrence på det nuværende Big 6-marked i form af udbud af kontrakter, selv om sådanne udbud sjældent forekommer, og selv om det som nævnt ovenfor normalt kun er tre eller fire af Big 6-firmaerne, der byder på hver kontrakt. Det er ikke sandsynligt, at disse bud vil forsvinde eller blive væsentligt reduceret, hvis antallet af udbydere reduceres fra seks til fem. Helt anderledes ville det forholde sig i den struktur, som »to-fusions-scenariet« ville have resulteret i (hvilket var den situation, Kommissionen oprindeligt tog stilling til), hvor de seks store firmaer, som det normalt anses at være passende at opfordre til at byde på en kontrakt, ville være yderligere reduceret fra de nuværende tre-fire bydende til et antal, der ville give kunden meget begrænsede, om overhovedet nogen, valgmuligheder.

ii) *Duopolistisk dominans*

(114) Af bilag II fremgår, hvor store markedsandele de to største revisionsfirmaer vil have før og efter fusionen (kun fusionen mellem PW og C&L) på både nationalt, fællesskabs- og verdensplan. Efter fusionen vil de to største firmaer tilsammen have 57,6 % i Fællesskabet, 50 % i hele verden og mellem 51,1 % og 70,5 % i de enkelte medlemsstater.

(115) Kommissionens undersøgelser tyder dog ikke på, at fusionen mellem PW og C&L med de nuværende markedsstrukturer vil skabe en situation med duopolistisk dominans.

(116) Selv om PW/C&L bliver det ene af de to største revisionsfirmaer i alle medlemsstater undtagen Østrig, er det andet af de to største ikke det samme i alle medlemsstater. I de 15 lande, hvor PW/C&L bliver det ene af de to største revisionsfirmaer, vil det andet være KMPG i otte lande, E&Y i tre lande, AA i tre lande og DTTI i et land (se bilag II).

(117) Som det fremgår af bilag III, er afstanden mellem de næst- og de tredjestørste firmaers markedsandele efter fusionen ikke særlig stor, idet den kun er på over 10 % i to medlemsstater (Tyskland og Spanien), godt 10 % på fællesskabsplan som helhed og 3 % på verdensplan. Den ubetydelige forskel mellem de næst- og tredjestørste firmaers markedsandele gør det umuligt i praksis for PW/C&L efter fusionen at anlægge en strategi rettet mod duopolistisk dominans, hvilket ville indebære pres på eller udkonkurrering af de tredjestørste og de mindre firmaer.

(118) Desuden gælder, at selv om hvert land udgør et særskilt geografisk marked for revisions- og regnskabsydelse (se under betragtning 19 ff.), vil det ikke være muligt for PW/C&L at anlægge en parallel adfærd i hvert enkelt land, eftersom denne parallelle adfærd skulle anlægges med flere forskellige firmaer (KMPG, AA, E&Y eller DTTI), alt efter hvilket land der var tale om. Det er ikke realistisk at tro, at et firma ville acceptere de eventuelle fordele, det kan opnå ved at indgå i en parallel adfærd i et land, når det ved, at der på dets egen bekostning i et andet land ville være tale om en parallel adfærd mellem PW/C&L og et andet firma. Det vil ikke være holdbart at anlægge en sådan parallel adfærd sammen med flere forskellige firmaer, og da slet ikke over længere tid.

iii) *Konklusion*

(119) I betragtning af, at der efter fusionen ikke kommer til at bestå færre end fem udbydere, og at disse fem udbydere må antages fortsat at ville byde på kontrakter i overensstemmelse med den normale konkurrenceproces på de relevante markeder, samt det faktum, at der efter fusionen ikke vil opstå to klart markedsførende virksomheder, har Kommissionen ikke fundet noget afgørende bevis for, at fusionen vil skabe eller styrke en oligopolistisk eller duopolistisk dominans på noget marked for Big 6-firmaernes revisions- og regnskabsydelse til store erhvervskunder inden for Fællesskabet.

4) *Skatterådgivning og skatteservice, ledelsesrådgivning, likvidations- og konkursassistance mv. samt »corporate finance«-rådgivning*

a) *Skatterådgivning og skatteservice*

(120) Revisionsfirmaerne er udsat for hård konkurrence fra andre revisionsfirmaer og fra advokatfirmaer og banker på dette marked. Hvis markedsandelene beregnes på grundlag af alle udbydere på dette marked, vil parterne tilsammen kun få markedsandele på over 15 % i Spanien (19,2 %) og Irland (18,6 %).

b) *Ledelsesrådgivning*

(121) Parterne vil tilsammen ikke få markedsandele på over 15 % i nogen medlemsstat. Konkurrenterne på dette marked er andre revisionsfirmaer og verdenskendte konsulentfirmaer som McKinsey, Bain and Co., Boston Consulting Group osv.

c) *Likvidations- og konkursassistance mv.*

(122) Den eneste medlemsstat, hvor parterne tilsammen vil få en markedsandel på over 15 % på dette marked, er Det Forenede Kongerige (25,8 %). Deres konkurrenter er advokatfirmaer og andre firmaer samt revisorer.

d) »Corporate finance«-rådgivning

- (123) Parternes kombinerede markedsandele ligger godt under 15 % i alle medlemsstater, og de vil være udsat for konkurrence fra de store banker.

e) Konklusion

- (124) Det kan udelukkes, at fusionen vil føre til skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling på de ovennævnte fire markeder inden for Fællesskabet.

VI. KONKLUSION

- (125) Det kan følgelig fastslås, at den anmeldte fusion ikke vil skabe eller styrke nogen dominerende stilling, der vil føre til, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt på en væsentlig del af fællesmarkedet. I henhold til fusionsforordningens artikel 2, stk. 2, og EØS-aftalens artikel 57 bør fusionen følgelig erklæres forenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den planlagte fusion mellem Price Waterhouse og Coopers & Lybrand, der blev anmeldt den 11. december 1997, erklæres forenelig med fællesmarkedet og med EØS-aftalen.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

Coopers & Lybrand 1, Embankment Place UK-London WC2N 6NN	Price Waterhouse Southwark Towers 32, London Bridge Street UK-London SE1 9SY
--	---

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BILAG I

(%)

	Anslået %-andel af indtægterne							Markedets struktur før fusionen mellem C&L og PW		Markedets struktur efter fusionen mellem C&L og PW	
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	Størst før fusionen		Størst efter fusionen	
Østrig	10,0	10,6	20,6	23,1	31,6	8,9	15,8	31,6	KPMG	31,6	KPMG
Belgien	17,6	11,1	28,7	26,4	19,5	12,1	13,2	26,4	Ernst & Young	28,7	C&L + PW
Danmark	17,9	8,6	26,5	13,8	29,3	8,5	21,9	29,3	KPMG	29,3	KPMG
Finland	29,2	3,5	32,7	15,1	29,5	14,9	7,8	29,5	KPMG	32,7	C&L + PW
Frankrig	14,3	11,2	25,5	13,3	34,5	15,7	11,0	34,5	KPMG	34,5	KPMG
Tyskland	33,5	5,1	38,6	11,4	31,9	9,5	8,6	33,5	Coopers & Lybrand	38,6	C&L + PW
Grækenland	18,9	8,1	27,0	15,7	17,2	27,3	12,8	27,3	Arthur Andersen	27,3	Arthur Andersen
Island	10,2	0,0	0,0	N/C	> 20	10,2	10,2				
Irland	14,5	19,6	34,1	14,8	23,6	13,4	14,0	23,6	KPMG	34,1	C&L + PW
Italien	16,1	12,6	28,7	18,7	16,5	25,1	11,1	25,1	Arthur Andersen	28,7	C&L + PW
Liechtenstein	< 10	N/C	0,0	N/C	N/C	N/C	N/C				
Luxembourg	19,0	11,0	30,0	15,0	13,0	8,0	23,0	23,0	Deloitte Touche	30,0	C&L + PW
Nederlandene	23,1	3,0	26,1	25,0	26,6	2,9	19,4	26,6	KPMG	26,6	KPMG
Norge	20,6	6,9	27,5	23,6	16,1	17,0	15,8	23,6	Ernst & Young	27,5	C&L + PW
Portugal	17,7	14,8	32,5	26,3	13,0	22,1	6,1	26,3	Ernst & Young	32,5	C&L + PW
Spanien	12,5	18,6	31,1	16,1	14,0	31,7	7,1	31,7	Arthur Andersen	31,7	Arthur Andersen
Sverige	30,0	4,0	4,0	23,0	27,0	5,0	11,0	30,0	Coopers & Lybrand	30,0	Coopers & Lybrand
Det Forenede Kongerige	19,3	15,8	35,1	16,6	22,7	13,1	12,5	22,7	KPMG	35,1	C&L + PW
Europa	21,9	9,9	31,7	15,7	25,9	13,8	12,7	25,9	KPMG	31,7	C&L + PW
Verden	18,0	12,0	30,0	17,0	20,0	17,0	16,0	20,0	KPMG	30,0	C&L + PW

Kilde: IAB-tal angivet i anmeldelsen, s. 34.

BILAG II

(%)

	Anslået %-andel af indtægterne							Markedets struktur før fusionen mellem C&L og PW				Markedets struktur efter fusionen mellem C&L og PW					
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	De to største markedsandele før fusionen	Den største		Den næststørste		De to største markedsandele før fusionen	Den største		Den næststørste	
Østrig	10,0	10,6	20,6	23,1	31,6	8,9	15,8	54,7	31,6	KPMG	23,1	Ernst&Young	54,7	31,6	KPMG	23,1	Ernst&Young
Belgien	17,6	11,1	28,7	26,4	19,5	12,1	13,2	45,9	26,4	Ernst&Young	19,5	KPMG	55,1	28,7	C&L + PW	26,4	Ernst&Young
Danmark	17,9	8,6	26,5	13,8	29,3	8,5	21,9	51,2	29,3	KPMG	21,9	Deloitte Touche	55,8	29,3	KPMG	26,5	C&L + PW
Finland	29,2	3,5	32,7	15,1	29,5	14,9	7,8	58,7	29,5	KPMG	29,2	Coopers & Lybrand	62,2	32,7	C&L + PW	29,5	KPMG
Frankrig	14,3	11,2	25,5	13,3	34,5	15,7	11,0	50,2	34,5	KPMG	15,7	Arthur Andersen	60,0	34,5	KPMG	25,5	C&L + PW
Tyskland	33,5	5,1	38,6	11,4	31,9	9,5	8,6	65,4	33,5	Coopers & Lybrand	31,9	KPMG	70,5	38,6	C&L + PW	31,9	KPMG
Grækenland	18,9	8,1	27,0	15,7	17,2	27,3	12,8	46,2	27,3	Arthur Andersen	18,9	Coopers & Lybrand	54,3	27,3	Arthur Andersen	27,0	C&L + PW
Island	10,2	0,0	0,0	N/C	> 20	10,2	10,2										
Irland	14,5	19,6	34,1	14,8	23,6	13,4	14,0	43,2	23,6	KPMG	19,6	Price Waterhouse	57,7	34,1	C&L + PW	23,6	KPMG
Italien	16,1	12,6	28,7	18,7	16,5	25,1	11,1	43,8	25,1	Arthur Andersen	18,7	Ernst&Young	53,8	28,7	C&L + PW	25,1	Arthur Andersen
Liechtenstein	< 10	N/C	0,0	N/C	N/C	N/C	N/C										
Luxembourg	19,0	11,0	30,0	15,0	13,0	8,0	23,0	42,0	23,0	Deloitte Touche	19,0	Coopers & Lybrand	53,0	30,0	C&L + PW	23,0	Deloitte Touche
Nederlandene	23,1	3,0	26,1	25,0	26,6	2,9	19,4	51,6	26,6	KPMG	25,0	Ernst&Young	52,7	26,6	KPMG	26,1	C&L + PW
Norge	20,6	6,9	27,5	23,6	16,1	17,0	15,8	44,2	23,6	Ernst&Young	20,6	Coopers & Lybrand	51,1	27,5	C&L + PW	23,6	Ernst&Young

(%)

	Anslået %-andel af indtægterne							Markedets struktur før fusionen mellem C&L og PW				Markedets struktur efter fusionen mellem C&L og PW					
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	De to største markedsandele før fusionen	Den største	Den næststørste	De to største markedsandele før fusionen	Den største	Den næststørste				
Portugal	17,7	14,8	32,5	26,3	13,0	22,1	6,1	48,4	26,3	Ernst & Young	22,1	Arthur Andersen	58,8	32,5	C&L + PW	26,3	Ernst & Young
Spanien	12,5	18,6	31,1	16,1	14,0	31,7	7,1	50,3	31,7	Arthur Andersen	18,6	Price Waterhouse	62,8	31,7	Arthur Andersen	31,1	C&L + PW
Sverige	30,0	4,0	4,0	23,0	27,0	5,0	11,0	57,0	30,0	C&L Sweden	27,0	KPMG	57,0	30,0	C&L Sweden	27,0	KPMG
Det Forenede Kongerige	19,3	15,8	35,1	16,6	22,7	13,1	12,5	42,0	22,7	KPMG	19,3	Coopers & Lybrand	57,8	35,1	C&L + PW	22,7	KPMG
Europa	21,9	9,9	31,7	15,7	25,9	13,8	12,7	47,8	25,9	KPMG	21,9	Coopers & Lybrand	57,6	31,7	C&L + PW	25,9	KPMG
Verden	18,0	12,0	30,0	17,0	20,0	17,0	16,0	38,0	20,0	KPMG	18,0	Coopers & Lybrand	50,0	30,0	C&L + PW	20,0	KPMG

Kilde: IAB-tal angivet i anmeldelsen, s. 34.

BILAG III

(%)

	Anslået %-andel af indtægterne							Markedets struktur før fusionen mellem C&L og PW					Markedets struktur efter fusionen mellem C&L og PW			
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	De tre størstes markedsandele før fusionen	Den største	Den næststørste	Den tredjestørste	De tre størstes markedsandele efter fusionen	Den største	Den næststørste	Den tredjestørste	
Østrig	10,0	10,6	20,6	23,1	31,6	8,9	15,8	70,5	31,6 KPMG	23,1 Ernst & Young	15,8 Deloitte Touche	75,3	31,6 KPMG	23,1 Ernst & Young	20,6 C&L + PW	
Belgien	17,6	11,1	28,7	26,4	19,5	12,1	13,2	63,5	26,4 Ernst & Young	19,5 KPMG	17,6 Coopers & Lybrand	74,6	28,7 C&L + PW	26,4 Ernst & Young	19,5 KPMG	
Danmark	17,9	8,6	26,5	13,8	29,3	8,5	21,9	69,1	29,3 KPMG	21,9 Deloitte Touche	17,9 Coopers & Lybrand	77,7	29,3 KPMG	26,5 C&L + PW	21,9 Deloitte Touche	
Finland	29,2	3,5	32,7	15,1	29,5	14,9	7,8	73,8	29,5 KPMG	29,2 Coopers & Lybrand	15,1 Ernst & Young	77,3	32,7 C&L + PW	29,5 KPMG	15,1 Ernst & Young	
Frankrig	14,3	11,2	25,5	13,3	34,5	15,7	11,0	64,5	34,5 KPMG	15,7 Arthur Andersen	14,3 Coopers & Lybrand	75,7	34,5 KPMG	25,5 C&L + PW	15,7 Arthur Andersen	
Tyskland	33,5	5,1	38,6	11,4	31,9	9,5	8,6	76,8	33,5 Coopers & Lybrand	31,9 KPMG	11,4 Ernst & Young	81,9	38,6 C&L + PW	31,9 KPMG	11,4 Ernst & Young	
Grækenland	18,9	8,1	27,0	15,7	17,2	27,3	12,8	63,4	27,3 Arthur Andersen	18,9 Coopers & Lybrand	17,2 KPMG	71,5	27,3 Arthur Andersen	27,0 C&L + PW	17,2 KPMG	
Island	10,2	0,0	0,0	N/C	> 20	10,2	10,2	0,0								
Irland	14,5	19,6	34,1	14,8	23,6	13,4	14,0	58,0	23,6 KPMG	19,6 Price Waterhouse	14,8 Ernst & Young	72,5	34,1 C&L + PW	23,6 KPMG	14,8 Ernst & Young	
Italien	16,1	12,6	28,7	18,7	16,5	25,1	11,1	60,3	25,1 Arthur Andersen	18,7 Ernst & Young	16,5 KPMG	72,5	28,7 C&L + PW	25,1 Arthur Andersen	18,7 Ernst & Young	

	Anslået %-andel af indtægterne							Markedets struktur før fusionen mellem C&L og PW						Markedets struktur efter fusionen mellem C&L og PW			
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	De tre største markedsandele før fusionen	Den største	Den næststørste	Den tredjestørste	De tre største markedsandele efter fusionen	Den største	Den næststørste	Den tredjestørste		
Liechtenstein	< 10	N/C	0,0	N/C	N/C	N/C	N/C	0,0									
Luxembourg	19,0	11,0	30,0	15,0	13,0	8,0	23,0	57,0	23,0 Deloitte Touche	19,0 Coopers & Lybrand	15,0 Ernst & Young	68,0	30,0 C&L + PW	23,0 Deloitte Touche	15,0 Ernst & Young		
Nederlandene	23,1	3,0	26,1	25,0	26,6	2,9	19,4	74,7	26,6 KPMG	25,0 Ernst & Young	23,1 Coopers & Lybrand	77,7	26,6 KPMG	26,1 C&L + PW	25,0 Ernst & Young		
Norge	20,6	6,9	27,5	23,6	16,1	17,0	15,8	61,2	23,6 Ernst & Young	20,6 Coopers & Lybrand	17,0 Arthur Andersen	68,1	27,5 C&L + PW	23,6 Ernst & Young	17,0 Arthur Andersen		
Portugal	17,7	14,8	32,5	26,3	13,0	22,1	6,1	66,1	26,3 Ernst & Young	22,1 Arthur Andersen	17,7 Coopers & Lybrand	80,9	32,5 C&L + PW	26,3 Ernst & Young	22,1 Arthur Andersen		
Spanien	12,5	18,6	31,1	16,1	14,0	31,7	7,1	66,4	31,7 Arthur Andersen	18,6 Price Waterhouse	16,1 Ernst & Young	78,9	31,7 Arthur Andersen	31,1 C&L + PW	16,1 Ernst & Young		
Sverige	30,0	4,0	4,0	23,0	27,0	5,0	11,0	80,0	30,0 C&L Sweden	27,0 KPMG	23,0 Ernst & Young	80,0	30,0 C&L Sweden	27,0 KPMG	23,0 Ernst & Young		
Det Forenede Kongerige	19,3	15,8	35,1	16,6	22,7	13,1	12,5	58,6	22,7 KPMG	19,3 Coopers & Lybrand	16,6 Ernst & Young	74,4	35,1 C&L + PW	22,7 KPMG	16,6 Ernst & Young		
Europa	21,9	9,9	31,7	15,7	25,9	13,8	12,7	63,5	25,9 KPMG	21,9 Coopers & Lybrand	15,7 Ernst & Young	73,3	31,7 C&L + PW	25,9 KPMG	15,7 Ernst & Young		
Verden	18,0	12,0	30,0	17,0	20,0	17,0	16,0	55,0	20,0 KPMG	18,0 Coopers & Lybrand	17,0 Ernst & Young	67,0	30,0 C&L + PW	20,0 KPMG	17,0 Ernst & Young		

Kilde: IAB-tal angivet i anmeldelsen, s. 34.